

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év április hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t.

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év április hó 12. napján kelt 22.B.39/2008/30. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit 2 rb. vesztegetés büntettének (Btk.253.§ (1), és (2) bekezdés) minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést 2 (két) év börtönbüntetésre enyhíti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a vádlott által 2009. augusztus 9. napjától 10. napjáig őrizetben töltött időt a börtönbüntetésbe beszámítja.

Az eljárás során lefoglalt 1 db KESERŰ kal. 9 mm Flóbert típusú lőfegyvert a BRFK Gazdasági Szervek Műszaki és Gépjármű Osztályán kezelik Bj.118/2007. szám alatt.

A vádlott anyja neve helyesen

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság a 2010. április 12. napján kelt 22.B.39/2008/30. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rb. hivatali vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1) bekezdés) és lőfegyverrel visszaélés büntetében (Btk.263/A.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg. A vádlottat ezért halmazati büntetésül 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűnjeljegyzék 118/2007. számon bevételezett lőfegyvert elkobozta és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette. Ellene a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.475/2010/1. számú átiratában észrevételezte, hogy az egyes okiratok felolvasása helyett azok ismertetése és a tárgyi bizonyítási eszköz felmutatásának elmaradása miatt relatív eljárási szabálysértések történtek. Az ügy elbírálására azonban mindezek nem voltak kihatással. A tényállás kisebb korrekcióját is szükségesnek tartotta részben a vádlott előélete, részben a történeti tényállásban bizonyos megállapítások pontosítása, illetve más megállapítások kirekesztése körében.

A cselekmények jogi minősítésével egyetértve további súlyosító körülményre hívta fel a figyelmet. Álláspontja szerint a vádhalasztás miatti pártfogó felügyeletet értékelni kell a vádlott terhére. Az időmúlás viszont nem szólhat a javára, mert az ítélet meghozataláig azért telt el közel 3 év, mert a vádlottnak felróható okból elfogatóparancs kibocsátásra is sor került vele szemben. Ennek kapcsán hívta fel a figyelmet arra, hogy a vádlott 2009. augusztus 9-én 11.55-től augusztus 10-én 10.50-ig őrizetben volt, emiatt 1 nap előzetes fogvatartást a kiszabott büntetésbe be kell számítani, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott.

Végző soron a beszámításról rendelkezésen túlmenően az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, mert álláspontja szerint a büntetés inkább enyhének, mint túlzottan súlyosnak tekinthető. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő perbeszédében a bejelentett fellebbezését fenntartotta. A tényállás 1./ pontját illetően a két rendőr tanú egymásnak ellentmondó vallomásaira hivatkozott. Szavahihetőségüket megkérdőjelezve a vesztegetési bűncselekményeket nem látta bizonyítottnak, ezért azok alól a vádlott felmentését indítványozta. A tényállás 2./ pontjában szereplő lőfegyver tiltott tartását védence beismerte, e cselekmény miatt a büntetés enyhítését, lehetőség szerint a szabadságvesztés felfüggesztését kérte.

A vádlott a nyilvános ülésen nem jelent meg, idézése szabályszerűen megtörtént.

A védelmi fellebbezések alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben írt perorvoslatok alapján bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a fegyverszakértői vélemény és egyes okiratok felolvasása helyett csupán azok ismertetése történt, amely az elsőfokú eljárás idején még relatív eljárási szabálysértésnek minősült. Ezek az ügyészi észrevételek helytállóak, azonban a másodfokú eljárás idejére a perrendi szabályok változása miatt az előbbiek már nem kifogásolhatóak.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi szükséges bizonyítási eszközt feltárt és értékelési körébe vont. A helyszínen eljárt tanú1 és tanú2 rendőr tanúk jelentései és tárgyalási előadásai, valamint egymás között is voltak kisebb ellentmondások. Ezeket a Fővárosi Bíróság megkísérelte feloldani és az ítélet indokolásában erről kellő terjedelemben számot is adott. Megjegyzendő, hogy a kifogásolt ellentétek a vesztegetési bűncselekmények körében elhangzottakat nem érintették. A lőfegyverrel kapcsolatos vádlotti kijelentés, illetve a késő esti ismételt helyszíni kivonulás indokában volt némi ellentét a rendőri jelentések és a tanúk vallomásában, ám mindez a lőfegyver lefoglalását eredményező házkutatás és a vádlotti beismerés tükrében nem bírt jelentőséggel.

A bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége megfelel az iratok tartalmának és a logika szabályainak.

Az ítéltábla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség észrevételeivel egyetértve, maga is indokoltnak látta a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a tényállás kisebb kiegészítését, illetve helyesbítését az iratok tartalma alapján a következőkkel:

- A vádlott előélete körében rögzíti, hogy a 2006. augusztus 5-én elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt a Budapesti X-XVII. Kerületi Ügyészség a 2007. február 15-én kelt B.XVII.4727/2006/3. számú határozatával a vádemelést 1 évre elhalasztotta a vádlott pártfogó felügyelet alá helyezése mellett. (Erkölcsei bizonyítvány, 01100-1265/2008. nyomozati iratok 97. oldal)
- Az ítélet 2. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy a rendőrök 14.05-kor érkeztek a helyszínre. (887/2007. nyomozati irat 15. oldal, rendőri jelentés)
- Az ítélet 3. oldal 3. bekezdésének második mondatát és ugyanezen oldalon a 2. pont alatti tényállás első mondatát kirekeszti, ugyanis sem a rendőri jelentésekben, sem a rendőr tanúk előadásában nincs adat arra, hogy a vádlott délután megmutatta volna a fegyverét. A rendőr tanúk csak a

tárgyaláson beszéltek arról, hogy a vádlott a fegyveréről említést tett, azonban azt akkor ténylegesen nem vette elő. Az esti órákban foganatosított rendőri intézkedés visszaélés kábítószerrel visszaélés vétségének alapos gyanúja miatt történt. Az ekkor tartott házkutatás során került első a lőfegyver és különböző lőszer, amelyeket lefoglaltak.

- A tényállás 2. pontját kiegészíti azzal, hogy a vádlott a Flóbert pisztolyt 2007. májusában a Budapest, VIII. Kerületi Józsefvárosi Piacon vásárolta ismeretlen személytől. (Vádlott beismerő, meg nem cáfolt előadása, 30. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal)
- A tényállás 2. pontjában pontosan leírt forgópisztoly a 2004. évi XXIV. törvény 2. § 16. pontja alapján minősül lőfegyvernek (01100-1265/2008. bü. nyomozati irat 69. oldal, fegyverszakértői vélemény)
- A tényállás 2. pont 2. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a lőszernek nem minősülő töltényhüvelyek lefoglalását a nyomozóhatóság megszüntette és a vádlott részére kiadni rendelte. (01100-1265/2008. nyomozati irat 73. oldal)
- Végül mellőzi a tényállásból az ítélet 3. oldal 7. bekezdését, mert kábítószerrel kapcsolatos adatokat, vizsgálati eredményeket egyik vádirat történeti tényállása sem tartalmaz.

Az előző kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel a tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért azt megalapozottnak, ennél fogva irányadónak kellett tekintetni.

A védő a tényállás 1. pontját érintően a rendőr tanúk szavahihetőségét vitatta, amely támadás lényegében a bizonyítékok mérlegelését, ezen keresztül pedig a tényállást érinti. A megalapozottnak ítélt tényállás felülmérlegelése azonban perjogi tilalomba ütközik. Az eltérő tényállás megállapítására, a vádlott védekezésének elfogadására irányuló védői indítvány nem volt teljesíthető.

A Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményei minősítése során azonban részben tévedett.

A tényállás 1. pontjában foglalt irányadó tényállás szerint a vádlott a felajánlást annak érdekében tette az intézkedést foganatosító rendőrök felé, hogy a kötelességüket megszegjék. Részükre a széles sávú internet ingyenes bekötésének viszonzásaként a szomszédja börtönbe történő visszajuttatását kérte.

A Btk.253.§ (1) bekezdésében a hivatalos személy működésével kapcsolatos a jogtalan előny. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a cselekmény súlyosabban minősül, ha az elkövető a jogtalan előnyt azért ígéri, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hatáskörét túllépje, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaéljen. Az adott esetben a hivatali működés körében, de

ezen túlmenően a hivatali kötelesség megszegése céljából történt a felajánlás. A vádlotti magatartás ezért a Btk. 253.§ (1) és (2) bekezdése szerint minősül.

A vádirat és az elsőfokú ügyészi perbeszéd a Btk.253.§ (1) bekezdése szerint minősítette a vádlott cselekményeit.

A vád történeti tényállásától a bíróság nem térhet és nem is tért el, a cselekmények minősítése azonban nem köti a bíróságot. Az előzőek alapján az ítélet tábla a tényállás 1. pontjában írt vádlotti magatartás 2 rb. vesztegetés bűntettének (Btk.253.§ (1) és (2) bekezdés) minősítette. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú minősítésben a cselekmény megnevezése nem felelt meg a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontjában írt követelménynek, ennek az eltérő értékelés miatt már nincs jelentősége.

A tényállás 2. pontjában a lőfegyverrel visszaélés bűntettének minősítése törvényes.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság csaknem hiánytalanul számba vette a súlyosító és enyhítő körülményeket.

Az ítélet tábla egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával atekintetben, hogy további súlyosító körülmény a vádhalasztás miatti pártfogó felügyelet alatt állás, hiszen a vádlott a figyelmeztető jellegű intézkedés időtartama alatt valósította meg a bűncselekményeket.

Az ítélet tábla az ügyészi indítványból az időmúlás enyhítő hatásának elvetésével nem értett egyet.

Az iratokból megállapíthatóan a vádlott ellen valóban elfogatóparancsot bocsátott ki a bíróság 2009. július 21. napján, majd elfogására a lakásán 2009. augusztus 9-én sor is került. Az ügyben 2 vádiratot nyújtottak be két különböző bíróság előtt, az ügyeket a későbbiekben egyesítették. Az első vád 2008. január 10. napján érkezett a Fővárosi Bíróságra, indokolatlan kitűzési késedelmek, más bíróra történt átszignálás és vétlen mulasztások - betegségek, BKV sztrájk - hátráltatták az eljárás lefolytatását. Megállapítható volt, hogy az elkövetéstől, tehát 2007. júniusától eltelt idő túlnyomozó része nem róható fel a vádlottnak. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen értékelte javára az időmúlást, a másodfokú elbírálásig pedig újabb egy év is eltelt, amely további enyhítő hatással bír.

Figyelemmel a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára és valamennyi súlyosító, illetve enyhítő körülményre, az ítélet tábla a börtönbüntetés tartamát némileg eltúlzottnak találta. A szabadságvesztést ezért a büntetési tétel alsó határának megfelelő tartamra enyhítette. Ezt a börtönbüntetést az ítélet tábla szükségesnek, de egyben elegendőnek is találta.

Ugyanakkor a vádlott előélete alapján úgy ítélte meg, hogy a börtönbüntetés még annak végrehajtása nélkül is eléri a büntetési célokat. A szabadságvesztés végrehajtását ezért a Btk.89.§ (1), (2) és (3) bekezdései alapján hosszabb próbaidőre felfüggesztette. Egyúttal törvényi előfeltétel hiányában mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását.

A vádlott az eljárás alatt 2 napot őrizetben töltött, az ítéletért a Btk.99.§ (1) bekezdése értelmében rendelkezett a beszámításról.

A bűnjelek között az elkobzott lőfegyver tárolási helyét az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, ezt az ítélet az iratokra alapozottan pótolta. (1100-1265/2008. nyomozati irat 73. oldal.) Az elkobzás alapjául szolgáló anyagi jogi szabály helyesen a Btk.77.§ (1) bekezdés b./ pontja.

Hiányosan szerepel az ítélet rendelkező részében a vádlott anyja nevének feltüntetése, amelyet az ítélet az erkölcsi bizonyítványának megfelelően kiegészített.

A fentiekben megjelölt körben az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Az egyebekben helytálló elsőfokú rendelkezéseket az ítélet a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2011. év április hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 22.B.39/2008/30. számú ítélete a Fővárosi Ítélet 2.Bf.214/2010/5. számú ítéletében foglalt változtatással 2011. április 5. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2011. év április hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Horváth Judit
tisztviselő